

— והמין החזק עונה במשאל זה בחוקר:

אנחנו!

מדריך כהן
הבחורים מתביישים בעדינותם

בעלימסעדה נתן
בגלל זה בוגדות הנשים

צייר גרא
כסוטה, כן רוכבה

מעבדן פינמו
הגסות גורמת להצלחה

פקיד גורביץ
הפושטיות היא תוצאת החינוך

אחת הכיבות שהם מסתתרים בשריון של קשיחות.
קיים בארץ מושג מוטעה על גבריות, המתבטא בלא-איכפתיות וזלזול כלפי המין היפה. וכך קורה שבחורים רבים, שהם ידידים ועדינים מטבעם, מתביישים כאילו להתנהג בצורה גיטלמנית, פן תאמרנה עליהם הבנות כי הם רכרוכיים.

★ ★ ★

גרשון גרא, יליד הארץ, צייר ומארגן נשוי:

"חינו המשותפים בתנועותנו, בצבא, לימדונו להכיר אחד את השני כפי שאנו: פשוטים ויפים. כל גינוני-חיזור שאולים נראים בעינינו כחסרי-טעם, ובעינינו כפליאה. תאונה לעצמכן את ידידכן הנכנס למסע בה ומנשק ידה של בעלת-הבית: אלה שמכירים אותו יגחכו, אלה שלא מכירים אותו ישאלו באיזו שפה הוא מדבר.

מאידך, שערנה בנפשכן שניגש אליכן גבר ברחוב ופונה, נגיד כמו בפריז או לונדון: 'סליחה, גברתי, את עוררת תשומתי לבי, הייתי רוצה להכירך' — נו, נו (סתם נבלה, מה פתום תחיל לחסך אחי?). מקרא שורות רבות באתם גברים — אתם? מעורר רחמים. גם האשה הפרמיטית בית כבודאית יודעת ש'כסוטה, כן רוכבה' — האשה היודעת ליצור את הכבוד היאות לה, וזכה בו.

באות אלינו ידיעות מאותן הבנות שנישאו לגיטלמנים שמשלו פעם כאן: כמעט בכל המקרים (ויודעים לי רבים), מתברר כי בנות אלה נפלו בפח הצביעות שבחיזור האירופי הקוסם, שאינו אלא מסכה לכיסוי האני האפסי.

אך מה טוב שאין לעשות כל הכללות בנידון וכל אחד ואחת מאתנו עולם אחר הוא עם גווי-גוונים שונים. כל עוד כך הוא, הרי לעולם לא ייפסק המישחק, הוא יוסיף לעניין ולמשוך. אין אמת במשל הייחני הקדום: 'אור המנוחה דער, ההבדל בין הנשים פרח'.

אשמח למשאל: 'אתן נשים, אתן? אוה, אתן נשים, ותודה לכן על כך!'

★ ★ ★

משה פינמו, בן 29, יליד בולגריה, יה, עובד מעבדה, רווק:

"האשה היא למעשה הקובעת במדה רבה את התנהגותו של הגבר. באופן אינסטינקטיבי הוא מרגיש שדוקא התנהגותו הפוחזת היא הגורמת להצלחתו, על אף העובדה שהאשה מעולם לא תודה בזה.

לרוב צורת התנהגותו אינה קשורה באופן אורגני לדמותו, אלא לאופנה, ובמשך השנים נהפכת לטבע שני שמשתלם. אם הנשים באמת ובתמים תדרושנה את העדינות — יחזור הגבר לטבעיותו, כי לדעתי רובם של גברים עדינים ואידיים מטבעם, והיו רוצים להתנהג בצורה זו כלפי האשה."

★ ★ ★

יחודה גורביץ, בן 29, פקיד, יליד הארץ, רווק:

"גדא לי כי הנשים צודקות בטעותיהן כלפי המחזור הישראלי. בהכירי מספר גברים אירופיים, שמתי לב כי קיים אצלם יחס מורח כלפי האשה, הבא כנראה כתוצאה מחי נוח מעולה בבתי-הספר וגם בבית. לעומת זאת, גאים הישראלים על הצבירות שלהם, ואינם טורחים להקנות לעצמם גימוסים ואבירות, ואף מפריזים בהליכותיהם הפושטיות. בקיצור — לדעתי זו אשמת החינוך, יותר נכון חוסר-החינוך, המתבטא גם בשאר שטחי החיים."

★ ★ ★

יעקב טובים, בן 28, יליד צרפת, נהג מונית, רווק:

"אני חושב שיש פה פשוט עורך בחורים. הבחורות, וחשבות את עצמן ליותר מדי ומרמזות את האף. זה כמוכן מרגיז את הבחורים — זו דעתי הפרטית — והם מגיבים על כך בצורה של גסות מה וזיל-זול."

"הנשים צדקו ברוב טעותיהן. אך הן שוכחות כי ישנן נשים רבות בארץ שהתנהגותן מקשה על הגבר להיות אדיב ואכיר. נשים כאלה לא רק שאינן מעריכות אבירות, אלא לעתים שוללות אותה, ואז פשוט עובר החשק להיות גיטלמן כלפי אשה כזאת. לדעתי הכל תלוי באשה, והאשה היא הנור תנת את הטון.

כאשר ניגשת אשה לשולחן ולא נמצא גבר שיקום ויגיש לה כסא, היא צריכה להיעלב וללכת, ולא להמשיך לעמוד ולשוחח כאילו נשתלה במקום. אם הנשים היו מחנכות קצת את הגברים עלידי דרישת יחס הגון ממחזריהן בעיקר, אולי היה משתפר המצב במשך השנים.

אבל נשים רבות, אם אפילו יקום הגבר ויגיש להן כסא בבית-קפה, מגיבות בצורה משונה, שב, שב, אין דבר! הן אומרות. הן צריכות קודם כל לדעת מה לדרוש מגבר, להרגיש את עצמן כנשים ולא כחתיכות סתם, ואז בודאי שתוכינה ביחס אדיב והגון מצד כל גבר."

★ ★ ★

אריק לביא, בן 32, יליד גרמניה, זמר, נשוי:

"אני את האמת: הבעיה הזאת מעולם לא העסיקה ולא הטרידה אותי. והעובדה שהיא מטרידה את הבחורות — גם כן אינה מטרידה אותי."

★ ★ ★

יאיר וואלין, בן 22, יליד הארץ, פעיל בשמחה האמרגנות, רווק:

"נכון הוא כי בעית חוסר-הנימוסים היא בעיה קיימת אצלנו. אני רואה זאת כמין נסיגה מחיי-החברה נקיים, תופעה הנוגדת את אותותיה בכל שטחי החיים.

זה בא כתוצאה מאי-גיוסין בחיי-החברה, וחינוך לקוי בבית ובבית-הספר. אך שורש הרעה נעוץ, לדעתי, בהעדר שלום-הבית (תופעה תדירה בארץ). הנובע מרמת-החיים שלנו, האקלים הקשה, וטרדות ההורים.

רוב ילדי העיר, למשל, רוכשים את חיינום לא בבית הוריהם אלא ברחוב. לעומת זאת נדמה לי כי אפשר להכליל ולומר כי בוגרי תנועות-הנוער למיניהן, שחונכו באי-חירה של שיתוף-פעולה, עזרה הדדית ויחס כנה והגון שבין אדם לחברו — מראים לרוב גם יחס הגון ואדיב בכל שטחי-החיים, כולל היחסים שבינו לביתו."

★ ★ ★

אליעזר בוכני, בן 28, יליד הירוק, מדריך, נשוי:

"הנשים שנים קיימת אצלנו בכל שטחי החיים גישה של גמיע, ליה, והולכת ופוחזת הנכונות לעשות מאמצים כדי שבאמת יגיע. הלך-רוח זה מוצא את ביטויו גם בשטח שבינו לביתו.

אילו הורגל הציבור עלידי מנהיגיו ומדריכיו להבין כי יחס הגון והוקרה הם תוצאה של מאמץ מתמיד, ולא של הפגנת ראותה-הרפעת, היו האנשים ממילא נוהגים כך גם ביחסיהם האישיים האינסטימיים ביותר.

כאשר אני שומע איש המכריז על עצמו כי הוא לוחם נלהב לשחיתויות ולמעוטים לא-מיים, עדתיים וכו', איני מאמין לו שהוא שלם עם עצמו אם אינו מקיים עקרון של שחיתויות מלא ויחס אנושי גם ביחסים שבינו לביתו."

★ ★ ★

ניסים מזרחי, יליד הארץ, בן 25, נהג מונית:

"אצלנו כולם לא-מחונכים, או גם הבחורים מתנהגים כלפי הבחורות בצורה לא-עדינה. צריך יותר חינוך בבית ובבית-הספר!"

★ ★ ★

רפי כהן, יליד הארץ, מדריך חוגים דרמטיים, רווק:

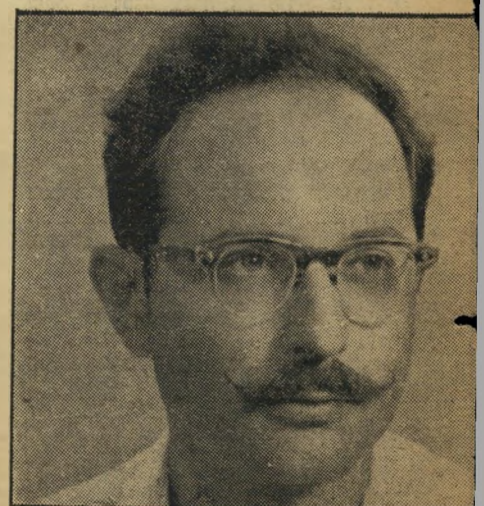
"הבחורים שלנו הם דוקא רגישים בתורם — הייתי אומר יותר מדי רגישים. וזו

מתווך כישאול
האשה צריכה לדרוס

אמרגן וואלין
החינוך ניתן ברחוב

מדריך בוכני
שוני-הזכויות מתחיל בבית